

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2 (15. Jātakapāḷi-2)

18. Το βιβλίο των πενήντα (18. Paṇḍāsānīpāto)

[Ja 526-528, PTS 5.194-5.243]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2

18. Το βιβλίο των πενήντα

526. Το τζάτακα της Νιλινικά (1)

- 1.** «Η χώρα καταστρέφεται, και το βασίλειο χάνεται·
Έλα, Νιλινικά, πήγαινε, φέρε μου αυτόν τον βραχμάνο».
- 2.** «Δεν αντέχω την ταλαιπωρία, βασιλιά, δεν είμαι επιδέξια στην πορεία·
πώς θα πάω εγώ, στο δάσος που συχνάζουν ελέφαντες;»
- 3.** «Αφού πας στην ευημερούσα χώρα, με ελέφαντα και με άρμα·
Με ξύλινη σχεδία ως όχημα, έτσι πήγαινε, Νιλινικά.
- 4.** «Με ελέφαντες, άλογα, άρματα, πεζούς, πήγαινε παίρνοντας τους πολεμιστές·
με την ομορφιά και τη μορφή σου, θα τον φέρεις υπό τον έλεγχό σου.»
- 5.** Αναγνωρίσιμο από τις σημαίες μπανανιάς, περιτριγυρισμένο από δέντρα
αμπούτζι·
Αυτό φαίνεται γοητευτικό, το ερημητήριο του Ισισίνγκα.
- 6.** «Αυτή είναι η φωτιά που έχει υπολογιστεί, αυτός ο καπνός φαίνεται·
Φαντάζομαι ότι τη φωτιά μας τη φροντίζει ο Ισισίνγκα με τη μεγάλη
υπερφυσική δύναμη».
- 7.** «Και αφού την είδε να έρχεται, φορώντας πολύτιμα σκουλαρίκια·
ο Ισισίνγκα μπήκε φοβισμένος, στο ερημητήριο με τη φυλλωσιά σκεπή.
- 8.** «Και αυτή στην πόρτα του ερημητηρίου, με μπάλα παίζει·
Επιδεικνύοντας τα μέλη της, τα κρυφά και τα φανερά.
- 9.** «Και αφού την είδε να παίζει, ο πλεξουδωτός που ήρθε στην καλύβα από
φύλλα·
Βγαίνοντας από το ερημητήριο, είπε αυτά τα λόγια.
- 10.** «Φίλε, ποιο είναι το όνομα αυτού του δέντρου, του οποίου ο καρπός έτσι
πηγαίνει·
ακόμη και πεταμένος μακριά επιστρέφει, δεν φεύγει αφήνοντάς το».
- 11.** «Του ερημητηρίου μου, Βράχμα, κοντά στο Γκαντζαμάντανα·
πολλά τέτοια δέντρα, των οποίων ο καρπός έτσι πηγαίνει·
ακόμη και πεταμένος μακριά επιστρέφει, δεν φεύγει αφήνοντάς με».
- 12.** «Ας έρθει ο αξιότιμος σε αυτό το ερημητήριο, ας φάει, δίνω λάδι για τα πόδια
και τροφή, δέξου·

Σε αυτό το κάθισμα εδώ ας καθίσει ο αξιότιμος, από εδώ ας φάει ο αξιότιμος ρίζες και καρπούς».

- 13.** «Τι είναι αυτό ανάμεσα στους μηρούς σου, καλά καλυμμένο λάμπει σαν μαύρος εχθρός;
Πες μου ρωτημένος αυτό το νόημα, μήπως το κεφάλι σου έχει εισέλθει σε θήκη;»
- 14.** «Εγώ στο δάσος αναζητώντας ρίζες και καρπούς περιφερόμενος, επιτέθηκα σε αρκούδα πολύ τρομακτικής μορφής·
Αυτή ορμώντας πάνω μου ξαφνικά με έφτασε, και αφού με έσπρωξε μου ξερίζωσε το κεφάλι.
- 15.** «Αυτή η πληγή με τρώει και με κνησμώνει, και όλο τον χρόνο δεν βρίσκω άνεση·
Ικανός είσαι εσύ να διώξεις αυτόν τον κνησμό, κάνε εσύ, παρακαλεσμένος, το καλό του βραχμάνου».
- 16.** «Η πληγή σου είναι βαθιά στη μορφή, αιματηρή, χωρίς σήψη, η οσμή της πληγής είναι μεγάλη·
Θα σου φτιάξω κάποιο φάρμακο από στυπτικά, ώστε ο αξιότιμος να γίνει υπέρτατα ευτυχισμένος».
- 17.** «Ούτε με μάντρες ούτε με στυπτικά, ούτε φάρμακα, ασκούμενε στην άγια ζωή, λειτουργούν·
Με το μαλακό τρίψιμο αφαίρεσε τη φαγούρα, ώστε εγώ να γίνω υπέρτατα ευτυχισμένος».
- 18.** «Από εδώ προς ποια κατεύθυνση είναι το ερημητήριο του αξιότιμου, μήπως ο αξιότιμος ευφραίνεται στο δάσος;
Μήπως οι ρίζες και οι καρποί σου είναι άφθονοι, μήπως τα άγρια θηρία δεν βλάπτουν τον αξιότιμο;»
- 19.** «Από εδώ ευθεία στη βόρεια κατεύθυνση, ο ποταμός Κχέμα πηγάζει από τα Ιμαλάια·
Στην όχθη του το ερημητήριό μου είναι γοητευτικό, αχ αν ο κύριος έβλεπε το ερημητήριό μου.
- 20.** Και μανγκιές και σάλες και τιλάκες και τζαμπούδες, σουνταλάκες και πατάλιες ανθισμένες·
ολόγυρα τραγουδισμένο από κιμπουρίσες, αχ αν ο κύριος έβλεπε το ερημητήριό μου.
- 21.** «Φοίνικες και ρίζες και καρποί εδώ σε μένα, προικισμένοι με χρώμα και οσμή·
αυτό προικισμένο με τέτοιες εκτάσεις γης, αχ αν ο κύριος έβλεπε το ερημητήριό μου.
- 21.** «Καρποί και ρίζες άφθονοι εδώ, προικισμένοι με χρώμα, οσμή και γεύση·
Και σκληροί κυνηγοί έρχονται σε εκείνο το μέρος, ας μην πάρουν από εκεί τις ρίζες και τους καρπούς μου».

- 23.** «Ο πατέρας μου πήγε για αναζήτηση ριζών και καρπών, τώρα έρχεται το βράδυ·
και οι δύο ας πάμε σε εκείνο το ερημητήριο, μέχρι ο πατέρας να έρθει από τις ρίζες και τους καρπούς».
- 24.** «Άλλοι πολλοί σοφοί με όμορφη μορφή, βασιλικοί σοφοί κατοικούν στους παράδρομους·
Αυτούς ακριβώς ρώτησε για το ερημητήριό μου, αυτοί θα σε οδηγήσουν κοντά μου».
- 25.** «Δεν έσχισες ξύλα, δεν έφερες νερό·
ούτε φωτιά άναψες, γιατί άραγε σαν ανόητος κάθεσαι αφηρημένος;
- 26.** «Σχισμένα ξύλα και αναμμένη φωτιά, και η εστία σου ετοιμασμένη, ασκούμενε στην άγια ζωή·
και καρέκλα για μένα και νερό υπάρχει, διασκεδάζεις εσύ που έχεις γίνει Βράχμα από πριν.
- 27.** «Δεν έσπασες ξύλα, δεν έφερες νερό, δεν άναψες φωτιά, δεν ετοίμασες τροφή·
δεν μου μιλάς σήμερα, τι άραγε έχασες ή τι νοητική οδύνη έχεις;»
- 28.** «Εδώ ήλθε ασκητής με πλεγμένα μαλλιά ασκούμενος στην άγια ζωή,
ευχάριστος στη θεά, με όμορφο σώμα, καθοδηγεί·
ούτε πολύ ψηλός ούτε πολύ κοντός, με πολύ μαύρα μαύρα μαλλιά ο αξιότιμος.
- 29.** «Χωρίς γένια ακόμα, με φρέσκια εμφάνιση, και στον λαιμό του ένα στολίδι σαν βάση·
Δύο ζευγαρωτά εξογκώματα στο στήθος του γεννημένα, σαν χρυσά φρούτα τιντούκα λαμπερά.
- 30.** «Το πρόσωπό του εξαιρετικά όμορφο, στα αυτιά κρέμονται με κυρτές άκρες·
Αυτά λάμπουν καθώς περπατά ο νεαρός, και η κλωστή που δένει τα πλεγμένα μαλλιά.
- 31.** «Και άλλα τέσσερα στολίδια του, μπλε, κίτρινα, κόκκινα και λευκά·
Αυτά ηχούν καθώς περπατά ο νεαρός, σαν σμήνος τριτίρι στη βροχερή εποχή.
- 32.** «Δεν φορά ζώνη από σχοίνο, ούτε στρώμα ούτε ρούχο ασκητή·
Αυτά λάμπουν στο μέσο των γοφών κολλημένα, με εκατοντάδες ακτίνες σαν αστραπή στον ουρανό.
- 33.** «Χωρίς κοτσάνι και χωρίς μίσχο, κάτω από τον αφαλό δεμένα στη μέση·
χωρίς να τα αγγίζει κανείς συνεχώς παίζουν, αχ αγαπητέ, τι δέντρου καρποί είναι αυτοί;»
- 34.** «Και τα πλεγμένα μαλλιά του πολύ αξιοθέατα, πάνω από εκατό με σγουρές άκρες ευωδιαστά·
Διπλό το κεφάλι καλά διαμορφωμένο, αχ αν και τα δικά μου πλεγμένα μαλλιά ήταν έτσι.

- 35.** «Και όταν αυτός σκορπίζει εκείνα τα πλεγμένα μαλλιά, προικισμένα με χρώμα και οσμή·
Όπως μπλε νούφαρο κινημένο από τον άνεμο, έτσι ακριβώς ευωδιάζει αυτό το ερημητήριο.
- 36.** «Και ο βούρκος του είναι εξαιρετικά ωραίος στην όψη, όχι τέτοιος όπως αυτός στο σώμα μου·
αυτός αναδύεται κινούμενος από τον άνεμο, όπως δάσος σε πλήρη άνθιση στην κορύφωση του καλοκαιριού.
- 37.** «Χτυπά αυτός καρπό δέντρου από τη γη, όμορφα διακοσμημένο, λαμπερό, αξιοθέατο·
και αφού τον πετάξει επιστρέφει πάλι στο χέρι του, αχ αγαπητέ, τι δέντρου καρπός είναι αυτός;»
- 38.** «Και τα δόντια του πολύ αξιοθέατα, αγνά, ομοιόμορφα, με την εμφάνιση εξαίρετου κοχυλιού·
γεμίζουν τον νου με πίστη όταν αποκαλύπτονται, σίγουρα λοιπόν αυτός δεν έφαγε λαχανικά με αυτά.
- 39.** «Μη τραχιά, μη βιαστική, ξανά και ξανά απαλή, ευθεία, μη ταραγμένη, μη ασταθής η ρήση του·
Γλυκιά η φωνή, ευχάριστη, με ωραία φωνή σαν του καραβίκα, γλυκιά στην καρδιά, γοητεύει πράγματι τον νου μου.
- 40.** «Με σταγονωτή φωνή, χωρίς υπερβολικά χαλαρά λόγια, σίγουρα δεν ήταν υπερβολικά αφοσιωμένος στην απαγγελία·
επιθυμώ, αγαπητέ, να τον δω ξανά, διότι ο νεαρός ήταν φίλος μου από πριν.
- 41.** «Καλά ενωμένο, παντού λείο το χρώμα, πλατύ, καλοσχηματισμένο, που μοιάζει με πέταλο λωτού·
με αυτό ακριβώς ο νεαρός βραχμάνος, αφού ανέβηκε πάνω μου, τον ανοιγμένο μηρό με τα ισχία πίεσε.
- 42.** «Καίνε, ακτινοβολούν και λάμπουν, με εκατοντάδες ακτίνες σαν αστραπή στον ουρανό·
τα χέρια του απαλά με τρίχες σαν κολλύριο, με ποικίλα στρογγυλά δάχτυλα λάμπουν.
- 43.** «Με απαλά μέλη και χωρίς μακριές τρίχες, τα νύχια του μακριά με κόκκινες άκρες·
αγκαλιάζοντας με απαλά χέρια, όμορφος με φρόντιζε ευχαριστώντας με.
- 44.** «Σαν βαμβάκι δέντρου απαλά και λαμπερά, με στρογγυλή επιφάνεια σαν χρυσό κοχύλι και όμορφο δέρμα·
τα χέρια του μαλακά, αφού με άγγιξαν με αυτά, από εδώ έφυγε και γι' αυτό με καίνε, αγαπητέ.
- 45.** «Σίγουρα αυτός δεν κουβάλησε καλάθι, σίγουρα αυτός δεν έσχισε ξύλα ο ίδιος·

Σίγουρα αυτός δεν χτυπά δέντρα με τσεκούρι, δεν υπάρχουν κάλοι στα χέρια του.

- 46.** «Η αρκούδα του έκανε μια πληγή, αυτός μου είπε 'κάνε με ευτυχισμένο'· αυτό εγώ έκανα, γι' αυτό υπήρξε ευτυχία για μένα, και αυτός είπε 'είμαι ευτυχισμένος', Βράχμα.
- 47.** «Και αυτό το χαλί σου από φύλλα μαλούβα, έγινε ανακατεμένο από εμένα και από εκείνον·
κουρασμένοι, αφού απολαύσαμε στο νερό, ξανά και ξανά πηγαίνουμε στην καλύβα από φύλλα.
- 48.** «Σήμερα τα ιερά κείμενα δεν μου έρχονται στον νου, αγαπητέ, ούτε η θυσία στην ιερή φωτιά ούτε η τελετουργία της θυσίας·
ούτε τις ρίζες και τους καρπούς σου θα φάω, μέχρι να δω αυτόν τον ασκούμενο στην άγια ζωή.
- 49.** «Σίγουρα κατανοείς κι εσύ, αγαπητέ, σε ποια κατεύθυνση κατοικεί ο ασκούμενος στην άγια ζωή·
σε εκείνη την κατεύθυνση οδήγησέ με, αγαπητέ, γρήγορα, μη γίνω για σένα εχθρός ίσος με τον θάνατο.
- 50.** «Για ένα δάσος με ποικίλα άνθη έχω ακούσει εγώ, γεμάτο με κελαηδήματα πουλιών, που συχνάζουν σμήνη πουλιών·
σε εκείνο το δάσος οδήγησέ με, αγαπητέ, γρήγορα, πριν εγκαταλείψω τη ζωή για σένα στο ερημητήριο».
- 51.** «Σε αυτό το δάσος που λάμπει από τη φωτιά, που συχνάζεται από πλήθη γκαντχάμπα, θεών και ουράνιων νυμφών·
στην κατοικία των σοφών, την αρχαία, δεν θα έπρεπε να φτάσει κανείς σε τέτοια δυσαρέσκεια.»
- 52.** «Υπάρχουν φίλοι και επίσης δεν υπάρχουν, στους συγγενείς και στους φίλους δείχνουν αγάπη·
Και αυτός ο άθλιος σε τι είναι αφοσιωμένος, αυτός που δεν γνωρίζει καν από πού έχω έρθει;»
- 53.** «Με τη συγκατοικία πράγματι οι φίλοι, συνδέονται ξανά και ξανά·
Αυτός ο φίλος που δεν συναντιέται, με τη μη συγκατοικία φθείρεται.
- 54.** «Αν εσύ δεις τον ασκούμενο στην άγια ζωή, αν εσύ συνομιλήσεις με τον ασκούμενο στην άγια ζωή·
όπως τέλεια σοδειά από μεγάλο νερό, την αρετή του αυστηρού ασκητισμού γρήγορα αυτή θα εγκαταλείψεις.
- 55.** «Αν πάλι δεις τον ασκούμενο στην άγια ζωή, αν πάλι συνομιλήσεις με τον ασκούμενο στην άγια ζωή·
όπως τέλεια σοδειά από μεγάλο νερό, τη θερμότητα που έχεις αποκτήσει γρήγορα αυτή θα εγκαταλείψεις.

- 56.** «Αυτά τα πλάσματα περιφέρονται, αγαπητέ, με διάφορες μορφές στον κόσμο των ανθρώπων·
αυτά ο σοφός άνθρωπος ας μην ακολουθεί, αγγίζοντάς τα χάνεται ο ασκούμενος στην άγια ζωή».

Το τζάτακα της Νιλινικά, πρώτο.

527. Το τζάτακα της Ουμμαντάντι (2)

- 57.** «Ποιανού είναι αυτή η κατοικία, Σουνάντα, φυλαγμένη με τοίχο από πηλό; Ποια φαίνεται σαν φλόγα φωτιάς από μακριά, στον αιθέρα σαν φλόγα σε κορυφή βουνού;»
- 58.** «Ποιανού κόρη είναι αυτή, Σουνάντα, ποιανού νύφη και ακόμη σύζυγος; Πες μου γρήγορα εδώ, ρωτημένος, αν είναι ελεύθερη ή αν έχει σύζυγο».
- 59.** «Εγώ πράγματι γνωρίζω, ω άρχοντα των ανθρώπων, αυτό, από τη μητέρα και τον πατέρα και επίσης τη φοράδα·
Για σένα πράγματι εκείνος ο άνθρωπος, ω άρχοντα της γης, νύχτα και μέρα επιμελής για το καλό σου.
- 60.** «Ευημερών και ακμάζων και καλά αναθρεμμένος, και κάποιος αξιωματούχος σου, ω άρχοντα των ανθρώπων·
αυτή είναι η σύζυγος εκείνου του Αμπιπαράκα, Ουμμαδαντί με το όνομα, βασιλιά».
- 61.** «Ω, ω, αυτό το όνομα αυτής, από τη μητέρα και τον πατέρα δόθηκε πολύ καλά·
τότε πράγματι κοιτάζοντάς με, η τρελαίνουσα με έκανε παράφρονα».
- 62.** «Αυτή με μάτια σαν ελαφίνας την πανσέληνο, κάθισε με μέλη σαν κόκκινο λωτό·
δύο πανσελήνους εκείνη τη μέρα νόμισα, βλέποντας αυτήν ντυμένη με κόκκινο σαν πόδι περιστεριού.
- 63.** «Με πλατιές βλεφαρίδες, όμορφες και γλυκές, δελεάζοντάς με όταν με κοιτάζει·
Τεντωνόμενη αρπάζει πράγματι τον νου μου, σαν κιμπουρισί γεννημένη στο δάσος στο βουνό.
- 64.** «Τότε πράγματι η ψηλή, η σκουρόχρωμη, στολισμένη με σκουλαρίκια από πολύτιμους λίθους·
η γυναίκα με ένα μόνο ένδυμα, σαν τρομαγμένη ελαφίνα κοιτάζει.
- 65.** «Πότε άραγε εμένα με κόκκινα νύχια, με όμορφες τρίχες, με απαλά χέρια, αλειμμένη με ουσιώδες σανταλόξυλο·
με στρογγυλά δάχτυλα, με σταθερό και επιδέξιο χειρισμό, η όμορφη γυναίκα θα με περιποιηθεί από το κεφάλι.
- 66.** «Πότε άραγε εμένα η στολισμένη με χρυσά δικτυωτά στήθη, η κόρη του Τιρίτι

με τη λεπτή μέση·
με απαλά χέρια θα με αγκαλιάσει, όπως αναρριχητικό φυτό δέντρο που
φύτρωσε στο μεγάλο δάσος.

- 67.** «Πότε άραγε αυτή με όμορφο δέρμα βαμμένο με χυμό λάκκας, με στήθη σαν σταγόνες, με μέλη σαν κόκκινο λωτό·
Θα φέρει το πρόσωπό της στο πρόσωπό μου, όπως ο μέθυσος φέρνει το πιάτο με το κρασί στον μέθυσο.
- 68.** «Όταν την είδα να στέκεται, πανέμορφη, ευχάριστη·
Από τότε της συνείδησής μου, δεν αντιλαμβάνομαι τίποτα.
- 69.** «Αφού είδα την Ουμμάνταντι, φορώντας πολύτιμα σκουλαρίκια·
δεν κοιμάμαι μέρα και νύχτα, σαν να ηττήθηκα από χίλιους.
- 70.** «Αν ο Σάκκα μου έδινε μια ευχή, και αυτή η ευχή μου εκπληρωνόταν·
μία νύχτα ή δύο νύχτες, θα γινόμουν ο Αμπιπάρακα·
αφού διασκέδαζα με την Ουμμαντάντι, έπειτα θα ήμουν ο βασιλιάς Σίβι».
- 71.** «Ενώ προσκυνούσα τα όντα, ο κύριος των όντων, ένας δαίμονας ήρθε και μου
είπε αυτό·
Ο νους του βασιλιά είναι αφοσιωμένος στην Ουμμαδαντί, σου τη δίνω, να σε
περιποιείται».
- 72.** «Από την αξιέπαινη πράξη θα αποστερούμουν και αθάνατος δεν είμαι, και ο
κόσμος θα γνώριζε αυτό το κακό μου·
και μεγάλη θα ήταν η δυσφορία του νου σου, αφού έδωσες την αγαπημένη
Ουμμαντάντι χωρίς όφελος».
- 73.** «Ω άρχοντα των ανθρώπων, κανείς άλλος εκτός από σένα ή εμένα, δεν θα
γνωρίζει καθόλου την πράξη που έγινε·
Αφού η Ουμμαντάντι δόθηκε σε σένα από εμένα, απόλαυσε, βασιλιά, πολύ τη
νοητική μόλυνση, ή παράτησέ την».
- 74.** «Όποιος άνθρωπος κάνει κακόβουλη πράξη, αυτός φαντάζεται 'ας μην το
μάθουν αυτό οι άλλοι'·
τα πλάσματα βλέπουν αυτόν που κάνει αυτό, και οι άνθρωποι που είναι
διορισμένοι στη γη.
- 75.** «Ποιος άλλος άνθρωπος στη γη θα πίστευε ότι στον κόσμο δεν μου είναι
αγαπημένη;
και μεγάλη θα ήταν η δυσφορία του νου σου, αφού έδωσες την αγαπημένη
Ουμμαντάντι χωρίς όφελος».
- 76.** «Σίγουρα αγαπητή μου είναι αυτή, ω άρχοντα των ανθρώπων, δεν είναι αυτή
μη αγαπημένη σε μένα, ω άρχοντα της γης·
πήγαινε λοιπόν εσύ στην Ουμμαντάντι, σεβάσμιε κύριε, όπως το λιοντάρι
πηγαίνει στη σπηλιά του βράχου».
- 77.** «Οι σοφοί πιεσμένοι από τη δική τους δυστυχία, δεν εγκαταλείπουν την πράξη

με ευτυχισμένο καρπό·
ούτε και μεθυσμένοι από την ευτυχία, παραπλανημένοι, διαπράττουν
κακόβουλη πράξη».

- 78.** «Εσύ πράγματι είσαι η μητέρα και ο πατέρας μου, ο σύζυγος, ο κύριος, ο τροφοδότης και η θεότητα·
δούλος εγώ σου μαζί με γιο και σύζυγο, όπως επιθυμείς, κύριε, κάνε την επιθυμία σου».
- 79.** «Όποιος επειδή είναι κυρίαρχος κάνει κακό, και αφού το κάνει δεν τρέμει τους άλλους·
δεν ζει γι' αυτό μακρά ζωή, ακόμη και οι θεοί τον κοιτούν με κακό μάτι.
- 80.** «Αυτό που ανήκει σε μη συγγενείς, δοσμένο από τους ιδιοκτήτες, αυτοί που είναι εδραιωμένοι στη Διδασκαλία το δέχονται ως δωρεά·
οι αποδέκτες και οι δωρητές επίσης εκεί, πράξη με καρπό ευτυχίας κάνουν».
- 81.** «Ποιος άλλος άνθρωπος στη γη θα πίστευε ότι στον κόσμο δεν μου είναι αγαπημένη;
και μεγάλη θα ήταν η δυσφορία του νου σου, αφού έδωσες την αγαπημένη Ουμμαντάντι χωρίς όφελος».
- 82.** «Σίγουρα αγαπητή μου είναι αυτή, ω άρχοντα των ανθρώπων, δεν είναι αυτή μη αγαπημένη σε μένα, ω άρχοντα της γης·
Αφού η Ουμμαντάντι δόθηκε σε σένα από εμένα, απόλαυσε, βασιλιά, πολύ τη νοητική μόλυνση, ή παράτησέ την».
- 83.** «Όποιος με τη δυστυχία του εαυτού του τη δυστυχία του άλλου, ή με την ευτυχία την ευτυχία του εαυτού του επιβάλλει·
Όπως ακριβώς αυτό για μένα έτσι και για τους άλλους, όποιος έτσι γνωρίζει αυτός γνώρισε τη Διδασκαλία.
- 84.** «Ποιος άλλος άνθρωπος στη γη θα πίστευε ότι στον κόσμο δεν μου είναι αγαπημένη;
και μεγάλη θα ήταν η δυσφορία του νου σου, αφού έδωσες την αγαπημένη Ουμμαντάντι χωρίς όφελος».
- 85.** «Άρχοντα των ανθρώπων, γνωρίζεις ότι αυτή είναι αγαπημένη μου, δεν είναι αυτή μη αγαπημένη σε μένα, ω άρχοντα της γης·
με αγάπη σου δίνω την αγαπημένη, ω άρχοντα των ανθρώπων, αυτοί που δίνουν αγαπημένα, θεέ, αγαπημένα λαμβάνουν».
- 86.** «Εγώ λοιπόν βέβαια θα σκοτώσω τον εαυτό μου, εξαιτίας της ηδονής·
διότι δεν θα τολμούσα να σκοτώσω τη Διδασκαλία με αδικία».
- 87.** «Αν εσύ αυτήν που μου ανήκει, ω άρχοντα των ανθρώπων, δεν επιθυμείς, ω ανώτερε ήρωα των ανθρώπων·
θα την εγκαταλείψω μπροστά σε όλους τους ανθρώπους, ω Σίμπυα, αφεθείσα από εμένα τότε μπορείς να την καλέσεις».

- 88.** «Αν εσύ, Αμπιπάρκα, εγκαταλείπεις τον αθώο, τον ευεργέτη, για βλάβη του· και μεγάλη θα ήταν η κατηγορία εναντίον σου, ούτε θα είχες υποστηρικτή στην πόλη».
- 89.** «Εγώ θα υπομείνω αυτή την κατηγορία, την επίκριση, τον έπαινο και κάθε μομφή·
ας έρθει αυτό σε μένα, άρχοντα της γης, όπως επιθυμείς, Σίβι, κάνε την επιθυμία σου».
- 90.** «Όποιος ούτε την επίκριση ούτε τον έπαινο, δέχεται, ούτε τη μομφή ούτε την τιμή·
η ευημερία και η τύχη φεύγουν από αυτόν, όπως το νερό καλής βροχής από το ξηρό έδαφος».
- 91.** «Ό,τι δυστυχία και ευτυχία από εδώ, και παράβαση της αρχής και νοητική δυσφορία·
με το στήθος μου εγώ θα αντιμετωπίσω τα πάντα, όπως η γη για τα σταθερά και τα τρέμοντα».
- 92.** «Και παράβαση της αρχής και νοητική δυσφορία, και δυστυχία επιθυμώ εγώ των άλλων·
μόνος μου αυτό το φορτίο θα σηκώσω, εδραιωμένος στη Διδασκαλία χωρίς να παραλείπω τίποτε».
- 93.** «Την αξιέπαινη πράξη που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, ω άρχοντα των ανθρώπων, μη μου δημιουργήσεις εμπόδιο·
σου δίνω την Ουμμαντάντι με πίστη, όπως βασιλιάς στη θυσία πλούτο στους βραχμάνους».
- 94.** «Σίγουρα εσύ, ευεργέτη, ήσουν ευεργετικός προς εμένα, σύντροφός μου η Ουμμαντάντι και εσύ επίσης·
θα με κατηγορούσαν οι θεοί και οι πατέρες όλοι, και θα έβλεπα κακό στη μελλοντική ζωή».
- 95.** «Δεν θα έλεγαν ότι αυτό είναι άδικο, βασιλιά των Σίβι, οι κάτοικοι κωμοπόλεων και όλοι οι κάτοικοι της υπαίθρου·
Αφού η Ουμμαντάντι δόθηκε σε σένα από εμένα, απόλαυσε, βασιλιά, πολύ τη νοητική μόλυνση, ή παράτησέ την».
- 96.** «Σίγουρα εσύ, ευεργέτη, ήσουν ευεργετικός προς εμένα, σύντροφός μου η Ουμμαντάντι και εσύ επίσης·
και οι διδασκαλίες των αγαθών καλώς διακηρυγμένες, σαν την ακτή του ωκεανού είναι δύσκολο να ξεπεραστούν».
- 97.** «Είσαι άξιος προσφορών για μένα, επιθυμείς την ευημερία μου, είσαι υποστηρικτής και διαχειριστής και προστάτης των επιθυμιών μου·
οι προσφορές σε σένα, βασιλιά, έχουν μεγάλο καρπό, με πόθο δέξου την Ουμμαντάντι μου».
- 98.** «Σίγουρα εσύ, Αμπιπάρκα, όλη τη Διδασκαλία άσκησες για μένα, γιε του

ευεργέτη·

ποιος άλλος άραγε θα ήταν ο σωτήρας σου εδώ, δίποδος άνθρωπος στην αυγή στον κόσμο των ζωντανών;»

- 99.** «Εσύ άραγε είσαι ο άριστος, εσύ είσαι ανυπέρβλητος, εσύ έχεις φτάσει στη Διδασκαλία, γνώστης της Διδασκαλίας, σοφός·
Αυτός ο προστατευμένος από τη Διδασκαλία να ζήσει πολύ, και τη Διδασκαλία σε μένα δίδαξε, προστάτη της Διδασκαλίας».
- 100.** «Αυτό, σε παρακαλώ, Αμπιπάρακα, άκουσε τα λόγια μου·
τη Διδασκαλία θα σου διδάξω, που ασκήθηκε από τους αγαθούς, εγώ.
- 101.** Καλός ο βασιλιάς που αγαπά τη Διδασκαλία, καλός ο άνθρωπος με σοφία·
καλή η μη-προδοσία των φίλων, η μη-εκτέλεση κακού είναι ευτυχία.
- 102.** «Στο βασίλειο του μη οργίλου, του βασιλιά που είναι σταθερός στη Διδασκαλία·
Οι άνθρωποι ας κάθονται ευτυχισμένοι, στη δροσερή σκιά του σπιτιού τους.
- 103.** «Και εγώ δεν εγκρίνω αυτό, πράξη που έγινε χωρίς σκέψη είναι ανάρετη·
και όσοι γνωρίζοντας ο ίδιος πράττουν, αυτές τις παρομοιώσεις μου εσύ άκουσε.
- 104.** Αν από τις αγελάδες που διασχίζουν, ο ταύρος πηγαίνει στραβά·
όλες αυτές πηγαίνουν στραβά, όταν ο οδηγός έχει πάει στραβά.
- 105.** «Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όποιος θεωρείται ο καλύτερος·
Αν αυτός συμπεριφέρεται άδικα, πόσο μάλλον η υπόλοιπη γενιά·
ολόκληρο το βασίλειο κοιμάται με δυστυχία, αν ο βασιλιάς είναι άδικος.
- 106.** Αν από τις αγελάδες που διασχίζουν, ο ταύρος πηγαίνει ευθεία·
όλες οι αγελάδες πηγαίνουν ευθεία, όταν ο οδηγός έχει πάει ευθεία.
- 107.** «Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όποιος θεωρείται ο καλύτερος·
αν αυτός συμπεριφέρεται δίκαια, πόσο μάλλον η υπόλοιπη γενιά·
ολόκληρο το βασίλειο κοιμάται με ευτυχία, αν ο βασιλιάς είναι δίκαιος.
- 108.** «Ούτε εγώ με αδικία, θα επιθυμούσα την αθανασία·
ή αυτή τη γη ολόκληρη, να κατακτήσω, Αμπιπάρακα.
- 109.** Ό,τι κόσμημα υπάρχει εδώ μεταξύ των ανθρώπων·
αγελάδες, δούλοι και χρυσάφι, ρούχα και κίτρινο σανταλόξυλο.
- 110.** «Άλογα και γυναίκες, κοσμήματα και πολύτιμους λίθους, και ό,τι η σελήνη και ο ήλιος προστατεύουν για μένα·
δεν θα συμπεριφερόμουν άδικα εξαιτίας αυτών, στη μέση των Σιβί γεννήθηκα ως ταύρος.
- 111.** «Οδηγός, ευεργετικός, υψωμένος, προστάτης του βασιλείου, τιμώντας τη Διδασκαλία των Σιβί·

αυτός στοχαζόμενος ακριβώς τη Διδασκαλία, γι' αυτό δεν υποτάσσεται στην εξουσία του δικού του νου».

- 112.** «Σίγουρα εσύ, μεγάλε βασιλιά, πάντα χωρίς καταστροφή, ειρηνικός· θα ασκήσεις βασιλεία για πολύ καιρό, γιατί η σοφία σου είναι τέτοια.
- 113.** «Αυτό σου επιδοκιμάζουμε, ότι τη Διδασκαλία δεν αμελείς· τη Διδασκαλία αμελώντας ο πολεμιστής, από το βασίλειο ξεπέφτει ο κύριος.
- 114.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στη μητέρα και τον πατέρα, πολεμιστή· αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 115.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στους γιους και τη σύζυγο, πολεμιστή... κ.λπ...
- 116.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στους φίλους και συμβούλους, πολεμιστή... κ.λπ...
- 117.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στα οχήματα και τις δυνάμεις... κ.λπ...
- 118.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, σε χωριά και κωμοπόλεις... κ.λπ...
- 119.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, στα βασίλεια και στις επαρχίες... κ.λπ...
- 120.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στους ασκητές και βραχμάνους... κ.λπ...
- 121.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στα ζώα και τα πτηνά, πολεμιστή... κ.λπ...
- 122.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, η ασκηθείσα Διδασκαλία φέρνει ευτυχία· αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 123.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, οι θεοί μαζί με τον Ίντα, μαζί με τους Βράχμα· με την καλή συμπεριφορά έφτασαν στον ουρανό, μην αμελήσεις τη Διδασκαλία, βασιλιά».

Το τζάτακα της Ουμμαντάντι, δεύτερο.

528. Το τζάτακα της μεγάλης φώτισης (3)

- 124.** «Γιατί άραγε το ραβδί, γιατί το δέρμα αντιλόπης, γιατί την ομπρέλα, γιατί τα σανδάλια;
Γιατί το αγκίστρι και το κύπελλο, και τον διπλό χιτώνα επίσης, βραχμάνε;
Φαίνεσαι να βιάζεσαι, ποια κατεύθυνση άραγε επιθυμείς;»

- 125.** «Αυτά τα δώδεκα χρόνια, έζησα κοντά σου·
δεν γνωρίζω άμεσα από τον σκύλο, τον καστανοκόκκινο, τέτοιο γαύγισμα.
- 126.** «Αυτός γαυγίζει σαν φλεγόμενος, δείχνοντας τα λευκά του δόντια·
ακούγοντας εσένα μαζί με τη σύζυγό σου, που έχασες την πίστη σε μένα,
κύριε».
- 127.** «Έγινε αυτό το σφάλμα, όπως λες, βραχμάνε·
γι' αυτό χαίρομαι περισσότερο, μέινε βραχμάνε, μην πηγαίνεις».
- 128.** «Ολόλευκος ήταν πριν, από εκεί επίσης ποικιλόχρωμος έγινε·
ολοκόκκινος τώρα, ώρα να φύγω για μένα.
- 129.** «Μέσα ήταν πριν, από εκεί στη μέση, από εκεί έξω·
πριν γίνει η εκδίωξη, από μόνος μου φεύγω.
- 130.** «Τον άπιστο να μην ακολουθεί κανείς, όπως το πηγάδι στο δάσος χωρίς νερό·
ακόμη κι αν το σκάψει κανείς, το νερό μυρίζει λάσπη.
- 131.** «Τον πιστό να ακολουθεί κανείς, τον άπιστο να αποφεύγει·
τον πιστό να υπηρετεί, όπως τη λίμνη αυτός που θέλει νερό.
- 132.** «Αυτόν που συναναστρέφεται ας συναναστραφεί, αυτόν που δεν
συναναστρέφεται ας μην συναναστραφεί·
αυτές είναι οι ιδιότητες του ανάρετου ατόμου, αυτός που δεν
συναναστρέφεται αυτόν που συναναστρέφεται.
- 133.** «Όποιος αυτόν που συναναστρέφεται δεν συναναστρέφεται, αυτόν που
ακολουθεί δεν ακολουθεί·
Αυτός πράγματι είναι ο χειρότερος των ανθρώπων, όπως πίθηκος που
στηρίζεται σε κλαδί.
- 134.** «Από την υπερβολικά συχνή συναναστροφή, και από τη μη συνάντηση·
Με αυτά οι φίλοι φθείρονται, και με την παράκληση σε ακατάλληλη ώρα.
- 135.** «Για αυτό ας μην πηγαίνει συχνά, ούτε ας πηγαίνει μετά από πολύ καιρό·
στον κατάλληλο χρόνο ας αιτείται αυτό που αιτείται, έτσι οι φίλοι δεν
φθείρονται.
- 136.** «Με την υπερβολικά μακρά διαμονή, ο αγαπητός γίνεται μη αγαπητός·
αφού σε ειδοποιήσουμε φεύγουμε, πριν γίνουμε μη αγαπητοί σε σένα».
- 137.** «Αν έτσι σε αυτούς που ικετεύουν, τις ενωμένες παλάμες δεν κατανοείς·
αυτών που σε υπηρετούν, αγαθών, τον λόγο δεν ακολουθείς·
έτσι σε ικετεύουμε, πάλι να κάνεις τον τρόπο».
- 138.** «Αν έτσι διαμένοντας εμείς, εμπόδιο δεν θα υπάρξει·
σε σένα ή και, μεγάλε βασιλιά, σε μένα ή, αυξητή του βασιλείου·
ίσως να δούμε, με το πέρασμα των ημερών και νυχτών».

- 139.** «Αν η ομιλία με τη συνάντηση, στην ύπαρξη συμμορφώνεται·
Χωρίς θέληση αυτό που δεν πρέπει να γίνει ή αυτό που πρέπει να γίνει κάνει·
Σε αυτό που γίνεται χωρίς θέληση, ποιος εδώ με το κακό κολλάει;
- 140.** «Αν αυτό το νόημα και η διδασκαλία, είναι καλά και όχι κακά·
αν τα λόγια του αξιότιμου είναι αληθινά, ο πίθηκος σκοτώθηκε από εμένα.
- 141.** «Αν πράγματι της διδασκαλίας του εαυτού σου, το σφάλμα
συνειδητοποιούσες·
δεν θα με επέκρινες εσύ, διότι η διδασκαλία του αξιότιμου είναι τέτοια».
- 142.** «Ο κύριος ολόκληρου του κόσμου, αν καθορίζει τη ζωή·
την υπερφυσική δύναμη και την κατάσταση καταστροφής, και την πράξη καλή
και κακή·
ο άνθρωπος που εκτελεί την εντολή, ο κύριος με αυτό κολλάει.
- 143.** «Αν αυτό το νόημα και η διδασκαλία, είναι καλά και όχι κακά·
αν τα λόγια του αξιότιμου είναι αληθινά, ο πίθηκος σκοτώθηκε από εμένα.
- 144.** «Αν πράγματι της διδασκαλίας του εαυτού σου, το σφάλμα
συνειδητοποιούσες·
δεν θα με επέκρινες εσύ, διότι η διδασκαλία του αξιότιμου είναι τέτοια».
- 145.** «Αν εξαιτίας όσων διαπράχθηκαν στο παρελθόν, υφίσταται ευτυχία και
δυστυχία·
το αρχαίο κακό που διαπράχθηκε, αυτός απελευθερώνεται από εκείνο το
χρέος·
με την απελευθέρωση από το αρχαίο χρέος, ποιος εδώ με το κακό κολλάει;
- 146.** «Αν αυτό το νόημα και η διδασκαλία, είναι καλά και όχι κακά·
αν τα λόγια του αξιότιμου είναι αληθινά, ο πίθηκος σκοτώθηκε από εμένα.
- 147.** «Αν πράγματι της διδασκαλίας του εαυτού σου, το σφάλμα
συνειδητοποιούσες·
δεν θα με επέκρινες εσύ, διότι η διδασκαλία του αξιότιμου είναι τέτοια».
- 148.** «Μόνο από τα τέσσερα εξαρτώμενη, η υλικότητα εμφανίζεται στα ζωντανά·
Και από όπου η υλικότητα εμφανίζεται, ακριβώς εκεί επιστρέφει·
Ακριβώς εδώ ζει η ψυχή, πεθαίνοντας ξανά και ξανά χάνεται.
- 149.** Εκμηδενίζεται αυτός ο κόσμος, όσοι είναι αδαείς και όσοι σοφοί·
Καθώς εκμηδενίζεται ο κόσμος, ποιος εδώ με το κακό κολλάει;
- 150.** «Αν αυτό το νόημα και η διδασκαλία, είναι καλά και όχι κακά·
αν τα λόγια του αξιότιμου είναι αληθινά, ο πίθηκος σκοτώθηκε από εμένα.
- 151.** «Αν πράγματι της διδασκαλίας του εαυτού σου, το σφάλμα
συνειδητοποιούσες·
δεν θα με επέκρινες εσύ, διότι η διδασκαλία του αξιότιμου είναι τέτοια».

- 152.** «Λένε οι γνώστες της βασιλικής τέχνης στον κόσμο, αδαείς που θεωρούν τους εαυτούς τους σοφούς.
Τη μητέρα και τον πατέρα θα σκότωνε κανείς, και επίσης τον μεγαλύτερο αδελφό·
θα σκότωνε γιους και σύζυγο, αν υπήρχε τέτοιο όφελος.»
- 153.** «Στη σκιά όποιου δέντρου θα καθόταν ή θα ξάπλωνε,
κλαδί του δεν θα έσπαζε, διότι ο προδότης φίλου είναι κακός.
- 154.** «Και όταν προκύψει ανάγκη, ξεριζώνω ακόμη και με τη ρίζα·
το όφελός μου ήταν ακόμη και με τις προμήθειες, ο πίθηκος σκοτώθηκε από εμένα.
- 155.** «Αν αυτό το νόημα και η διδασκαλία, είναι καλά και όχι κακά·
αν τα λόγια του αξιότιμου είναι αληθινά, ο πίθηκος σκοτώθηκε από εμένα.
- 156.** «Αν πράγματι της διδασκαλίας του εαυτού σου, το σφάλμα
συνειδητοποιούσες·
δεν θα με επέκρινες εσύ, διότι η διδασκαλία του αξιότιμου είναι τέτοια».
- 157.** «Ο άνθρωπος που διδάσκει ότι δεν υπάρχει αιτία, και αυτός που πιστεύει ότι ο Ισάρα είναι ο δημιουργός·
και αυτός που πιστεύει στις προηγούμενες πράξεις, και ο εκμηδενιστής, και ο άνθρωπος που γνωρίζει τη μοίρα.
- 158.** «Αυτοί είναι ανάρετα άτομα στον κόσμο, αδαείς που θεωρούν τους εαυτούς τους σοφούς·
τέτοιος θα έκανε κακό, και επίσης θα έκανε άλλον να το κάνει·
η συναναστροφή με ανάρετα άτομα, έχει οδυνηρό τέλος και πικρή κατάληξη.
- 159.** «Με μορφή κριαριού ο λύκος στο παρελθόν, χωρίς υποψία πλησιάζει το κοπάδι των κατσικιών·
αφού σκοτώσει κριάρι και κατσίκα και τράγο, αφού τα τρομάξει, όπου θέλει φεύγει.
- 160.** «Τέτοιου είδους κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού κάνουν κάλυψη,
εξαπατούν τους ανθρώπους·
νηστευτές και αυτοί που κοιμούνται στο γυμνό έδαφος, σκόνη και βρωμιά,
επίμονη προσπάθεια σε οκλάζουσα στάση·
και περιοδική τροφή, αποχή από ρόφημα, κακοσυμπεριφορές που λένε ότι είναι Άξιοι.
- 161.** «Αυτοί είναι ανάρετα άτομα στον κόσμο, αδαείς που θεωρούν τους εαυτούς τους σοφούς·
τέτοιος θα έκανε κακό, και επίσης θα έκανε άλλον να το κάνει·
η συναναστροφή με ανάρετα άτομα, έχει οδυνηρό τέλος και πικρή κατάληξη.
- 162.** «Αυτοί που λένε ότι δεν υπάρχει ενεργητικότητα, και χωρίς αιτία διακηρύσσουν·
Την πράξη άλλου και την πράξη του εαυτού, αυτοί που κούφια περιέγραψαν.

- 163.** «Αυτοί είναι ανάρετα άτομα στον κόσμο, αδαείς που θεωρούν τους εαυτούς τους σοφούς·
τέτοιος θα έκανε κακό, και επίσης θα έκανε άλλον να το κάνει·
η συναναστροφή με ανάρετα άτομα, έχει οδυνηρό τέλος και πικρή κατάληξη.
- 164.** «Αν πράγματι δεν υπήρχε ενεργητικότητα, και πράξη καλή και κακή·
δεν θα συντηρούσε ο βασιλιάς ξυλουργό, ούτε μηχανήματα θα κατασκεύαζε.
- 165.** «Επειδή υπάρχει ενεργητικότητα, και πράξη καλή και κακή·
γι' αυτό μηχανήματα κατασκευάζει, ο βασιλιάς συντηρεί ξυλουργό.
- 166.** «Αν για εκατό χρόνια ο ουρανός, δεν έβρεχε ούτε χιόνι έπεφτε·
θα εκμηδενιζόταν αυτός ο κόσμος, θα καταστρεφόταν αυτή η γενιά.
- 167.** «Επειδή ο ουρανός βρέχει, και χιόνι πέφτει·
Γι' αυτό οι σοδειές ωριμάζουν, και το βασίλειο προστατεύεται για πολύ καιρό.
- 168.** Αν από τις αγελάδες που διασχίζουν, ο ταύρος πηγαίνει στραβά·
όλες αυτές πηγαίνουν στραβά, όταν ο οδηγός έχει πάει στραβά.
- 169.** «Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όποιος θεωρείται ο καλύτερος·
Αν αυτός συμπεριφέρεται άδικα, πόσο μάλλον η υπόλοιπη γενιά·
ολόκληρο το βασίλειο κοιμάται με δυστυχία, αν ο βασιλιάς είναι άδικος.
- 170.** Αν από τις αγελάδες που διασχίζουν, ο ταύρος πηγαίνει ευθεία·
όλες οι αγελάδες πηγαίνουν ευθεία, όταν ο οδηγός έχει πάει ευθεία.
- 171.** «Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όποιος θεωρείται ο καλύτερος·
αν αυτός συμπεριφέρεται δίκαια, πόσο μάλλον η υπόλοιπη γενιά·
ολόκληρο το βασίλειο κοιμάται με ευτυχία, αν ο βασιλιάς είναι δίκαιος.
- 172.** «Ενός μεγάλου καρποφόρου δέντρου, όποιος κόβει τον άγουρο καρπό·
Τη γεύση του δεν γνωρίζει, και ο σπόρος του χάνεται.
- 173.** «Το βασίλειο που μοιάζει με μεγάλο δέντρο, κυβερνά με αδικία·
τη γεύση του δεν γνωρίζει, και το βασίλειό του χάνεται.
- 174.** «Ενός μεγάλου καρποφόρου δέντρου, όποιος κόβει τον ώριμο καρπό·
τη γεύση του γνωρίζει, και ο σπόρος του δεν χάνεται.
- 175.** «Το βασίλειο που μοιάζει με μεγάλο δέντρο, όποιος κυβερνά με δικαιοσύνη·
τη γεύση του γνωρίζει, και το βασίλειό του δεν χάνεται.
- 176.** «Και ο βασιλιάς που τη χώρα, με αδικία κυβερνά·
Με όλα τα βότανα αυτός ο βασιλιάς, σε σύγκρουση είναι ο πολεμιστής.
- 177.** «Έτσι ακριβώς βλέποντας τους κατοίκους της κωμόπολης, αυτούς που
ασχολούνται με την αγοραπωλησία·
στην προσφορά θρεπτικής ουσίας και στην καταβολή φόρου, αυτός με το
θησαυροφυλάκιο συγκρούεται.

- 178.** «Τους τοξότες που γνωρίζουν το πεδίο των καλύτερων χτυπημάτων, τους μεγάλους πολεμιστές που έχουν αποδείξει την αξία τους στη μάχη· τους υψηλόβαθμους αξιωματούχους βλάπτοντας ο βασιλιάς, αυτός με τον στρατό συγκρούεται.
- 179.** «Έτσι ακριβώς βλάπτοντας τους σοφούς, τους συγκρατημένους, αυτούς που ζουν την ιερή ζωή· ο άδικος πολεμιστής, αυτός με τον ευδαιμονικό κόσμο συγκρούεται.
- 180.** «Και ο βασιλιάς εδραιωμένος στο άδικο, που σκοτώνει τη σύζυγο χωρίς κακία· σκληρό τόπο γεννά, και με τους γιους του συγκρούεται.
- 181.** «Ας ασκεί τη Διδασκαλία στην ύπαιθρο, στις κωμοπόλεις και στις δυνάμεις· και τους σοφούς ας μη βλάπτει, απέναντι στους γιους και τις συζύγους ας συμπεριφέρεται δίκαια.
- 182.** «Αυτός ο τέτοιος κύριος της γης, προστάτης του βασιλείου, χωρίς οργή· τους εχθρούς συνταράσσει, όπως ο Ίντρα, ο άρχοντας των τιτάνων».

Το τζάτακα της μεγάλης φώτισης, τρίτο.

Τέλος της ενότητας των πενήντα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Το πρώτο ονομάζεται Σανιλινίκα, το δεύτερο δε ο εξαίρετος Σαουμμαντάντι· το τρίτο δε ονομάζεται Μποντισιρί, τρία ωραία διηγήθηκε ο νικητής.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2. 18. Το βιβλίο των πενήντα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org